

УРЕДБА

О РАТИФИКАЦИЈИ КОНВЕНЦИЈЕ О ЗАКОНУ КОЈИ СЕ ПРИМЕЊУЈЕ У СЛУЧАЈЕВИМА ОДГОВОРНОСТИ ПРОИЗВОЂАЧА ЗА СВОЈЕ ПРОИЗВОДЕ

("Сл. лист СФРЈ - Међународни уговори", бр. 8/77)

ЧЛАН 1

Ратификује се Конвенција о закону који се примењује у случајевима одговорности произвођача за своје производе, усвојена 2. октобра 1973. године у Хагу, у оригиналу на енглеском и француском језику.

ЧЛАН 2

Текст Конвенције у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српскохрватском језику гласи:

КОНВЕНЦИЈА О ЗАКОНУ КОЈИ СЕ ПРИМЕЊУЈЕ У СЛУЧАЈЕВИМА ОДГОВОРНОСТИ ПРОИЗВОЂАЧА ЗА СВОЈЕ ПРОИЗВОДЕ

Државе потписнице ове конвенције,

У жељи да утврде заједничке одредбе о закону који се у међународним односима примењује у случајевима одговорности произвођача за своје производе,

Одлучиле су да у том циљу закључе конвенцију и договориле су се о следећим одредбама:

Члан 1

Овом конвенцијом одређује се који закон се примењује у случајевима одговорности произвођача и других лица споменутих у члану 3 за штету коју проузрокује неки производ, укључујући и штету насталу као последица нетачног описа производа или због тога што није дато договарајуће назначење његових особина, посебних карактеристика или начина употребе.

Уколико су својина над производом или право на његову употребу били пренети на лице које је претрпело штету од стране лица чија је одговорност у питању, Конвенција се не примењује на њихове међусобне односе.

Ова конвенција се примењује без обзира на то који је орган надлежан да решава о спору.

Члан 2

За сврхе ове конвенције:

а) израз "производ" означава природне и индустријске производе, без обзира на то да ли су у питању примарни или прерађени производи, покретна добра или некретнине;

б) израз "штета" означава сваку штету причињену лицима или имовини, као и економски губитак; међутим, искључују се штета причињена самом производу као и економски губитак који из ње проистекне, осим уколико се не додају другим штетама;

ц) израз "лице" односи се на правна као и на физичка лица.

Члан 3

Ова конвенција примењује се на одговорност следећих лица:

1) произвођаче финалних производа или састављених делова;

2) произвођаче природних производа;

3) испоручиоце производа;

4) остала лица, укључујући лица која врше поправке и држе складишта за робу и која се у трговачком мрежи баве припремом и дистрибуцијом производа.

Ова конвенција такође се примењује на одговорност представника или особља који раде под контролом једног од гореспомених лица.

Члан 4

Закон који се примењује је унутрашњи закон државе на чијој територији се штета догодила, уколико је та држава такође:

а) држава уобичајеног боравишта непосредно оштећеног лица, или

б) држава главног пословног седишта лица чија је одговорност у питању, или

ц) држава на чијој територији је непосредно оштећено лице купило производ.

Члан 5

Без обзира на одредбе члана 4, закон који се примењује је унутрашњи закон државе уобичајеног боравишта лица непосредно оштећеног, уколико је та држава такође:

- а) држава главног пословног седишта лица чија је одговорност у питању, или
- б) држава на чијој територији је непосредно оштећено лице купило производ.

Члан 6

Када се примењује један закон споменут у чл. 4 и 5, примењује се унутрашњи закон државе главног пословног седишта лица чија је одговорност у питању, осим уколико се тужилац не позива на унутрашњи закон државе на чијој се територији штета догодила.

Члан 7

Не примењује се ни закон државе на чијој територији се штета догодила нити закон државе уобичајеног боравишта непосредно оштећеног лица како је предвиђено у чл. 4, 5 и 6 уколико лице чија је одговорност у питању докаже да се разумно није могло предвидети да ће један производ или његови сопствени производи истог типа бити пуштени у продају у односној држави.

Члан 8

Законом који се примењује нарочито се одређују:

- 1) основ и обим одговорности;
- 2) разлози ослобађања одговорности, као и свако ограничење и подела одговорности;
- 3) врста штете на основу које се тражи накнада;
- 4) начин и обим накнада;
- 5) преносивост права на накнаду;
- 6) лица која мају право на накнаду штете коју су лично претрпела;
- 7) одговорност наредбодавца за поступке особља које ради под његовом контролом;
- 8) терет доказа у оној мери у којој одредбе закона који се примењује у том погледу чине део права одговорности;

9) застаривање и губитак права заснованих на истеку одређеног рока, укључујући правила о почетку, прекиду и обустави тог рока.

Члан 9

Примена чл. 4, 5 и 6 не искључује узимање у обзир прописа о безбедности важећих у држави на чијој територији је производ изнет на тржиште.

Члан 10

Примена неког закона који се на основу ове конвенције прогласи за закон који се примењује може се искључити само уколико је очигледно неспојива са јавним поретком.

Члан 11

Примена претходних чланова ове конвенције није условљена реципроцитетом. Конвенција се примењује и у случају да закон који се примењује није закон неке државе уговорнице.

Члан 12

Уколико се једна држава састоји од више територијалних јединица од којих свака има сопствене прописе за случај одговорности произвођача за своје производе, свака територијална јединица се сматра као држава у смислу одређивања закона који се примењује у складу са Конвенцијом.

Члан 13

Држава у којој разне територијалне јединице имају сопствене прописе за случајеве одговорности произвођача за своје производе није обавезна да примењује ову конвенцију у случајевима где држава чији је правни систем јединствен не би била обавезна да примењује закон друге државе на основу чл. 4 и 5 ове конвенције.

Члан 14

Свака држава уговорница која се састоји од две или више територијалних јединица које имају сопствене прописе о одговорности произвођача за своје производе може у тренутку потписивања, ратификације, прихватања, одобравања или приступања, изјавити да се важност ове конвенције не проширује на све њене територијалне јединице или на само неке од њих и може у сваком тренутку изменити ову изјаву давањем нове.

Изјаве се саопштавају Министарству иностраних послова Холандије и у њима се изричито наводе територијалне јединице на које се примењује Конвенција.

Члан 15

Ова конвенција не иде на уштрб конвенција о посебним материјама, чије су чланице, или ће то постати, државе уговорнице ове конвенције и које садрже одредбе о одговорности произвођача за своје производе.

Члан 16

У тренутку потписивања, ратификације, прихватања, одобравања или приступања, свака држава уговорница може задржати право:

- 1) да не примењује одредбе члана 8, тачке 9;
- 2) да Конвенцију не примењује на примарне пољопривредне производе.

Ниједна друга резерва се не прихвата.

Свака држава уговорница може тако, приликом саопштавања у вези са проширењем Конвенције у складу са чланом 19, изразити једну или више резерви са дејством на све или на неке од територија на које се проширење односи.

Свака држава уговорница може у сваком тренутку повући изражену резерву; дејство резерве престаје првог дана трећег календарског месеца после саопштења о повлачењу.

Члан 17

Ова конвенција је отворена за потписивање држава које су биле чланице Хашке конференције о међународном приватном праву за време њеног дванаестог заседања.

Конвенција се ратификује, прихвата или одобрава а инструменти о ратификацији, прихватању или одобравању депонују се код Министарства иностраних послова Холандије.

Члан 18

Свака држава која је постала чланица Хашке конференције после дванаестог заседања или је чланица Организације уједињених нација или неке њене специјализоване установе или је чланица Статута Међународног суда правде, може приступи овој конвенцији после њеног ступања на снагу у складу са чланом 20.

Инструмент о приступању депоније се код Министарства иностраних послова Холандије.

Члан 19

У тренутку потписивања, ратификације, прихватања, одобравања или приступања, свака држава може изјавити да се ова конвенција протеже на све територије које она заступа на међународном плану или на једну или више тих територија. Изјава има за односну државу дејство од тренутка ступања конвенције на снагу.

Свако накнадно проширење саопштава се Министарству иностраних послова Холандије.

Члан 20

Ова конвенција ступа на снагу првог дана трећег календарског месеца после депоновања трећег инструмента о ратификацији, прихватању или одобравању, како је предвиђено у члану 17, став 2.

Након тога Конвенција ступа на снагу:

- за сваку државу која је накнадно ратификује, прихвати или одобри, првог дана трећег календарског месеца после депоновања њеног инструмента о ратификацији, прихватању или одобравању;
- сва сваку државу која приступи, првог дана трећег календарског месеца после депоновања њеног инструмента о приступању;
- за територију на коју је Конвенција била проширена у складу са чланом 19, првог дана трећег календарског месеца после саопштења предвиђеног у том члану.

Члан 21

Ова конвенција остаје на снази пет година почев од дана њеног ступања на снагу у складу са чланом 20 став 1, чак и за државе које ће је накнадно ратификовати, прихватити или одобрити или које ће јој приступити.

Важност Конвенције се аутоматски обнавља сваких пет година осим уколико не буде отказана.

Отказивање се саопштава Министарству иностраних послова Холандије најмање шест месеци пре истека рока од пет година. Оно се може ограничити на неке територије на које се примењује Конвенција.

Отказивање има дејство само у односу на државу која га саопшти. Конвенција остаје на снази за остале државе уговорнице.

Члан 22

Министарство иностраних послова Холандије обавештава државе чланице Конференције као и државе које приступе у складу са одредбама члана 18 о следећем:

- 1) потписивању, ратификацији, прихватању, одобравању, како је предвиђено у члану 17;
- 2) датум ступања ове конвенције на снагу у складу са одредбама члана 20;
- 3) приступању предвиђеном у члану 18 и датуму ступања у дејство;
- 4) проширењу предвиђеном у члану 19 и датуму ступања у дејство;
- 5) резервама, повлачењу резерви и изјавама споменутим у члановима 14, 16 и 19;
- 6) отказивању наведеном у члану 21.

У потврду чега су долепотписани, прописно овлашћени, потписали ову конвенцију.

Сачињено у Хагу, на дан 2. октобра 1973. на енглеском и француском језику, при чему су оба текста подједнако веродостојна, у једном примерку који ће бити депонован у архиву владе Холандије а чија се оверена копија дипломатским путем доставља свакој држави која је била чланица Хашке конференције о међународном приватном праву у време њеног 12 заседања.

ЧЛАН 3

Ова уредба ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном листу СФРЈ".